

פרשת קרח
גיליון ק"ג
שנה ג'
סיוון תשפ"ב

בדרו אמונה

במשנת מרן רשכבה"ג הדרך אמונה זללה"ה

דבריהם הם זכרונם – הספד הגרצ"י גרשנובוין על רביה"ק זיע"א

ולפי מה שאמרנו בשם היערות דבש, יוצא שיש ירושה רוחנית, והפירוש הוא שאדם שרוצה להגיע להשגה ברוחניות ומרגיש שהוא לא בדרגה הזאת, הוא יכול לבקש מהשי"ת שיזכה לרשת מהמעלות של אותו צדיק שנפטר. וזה מה שהיה לאחר שהסתלק רב מן העולם, כל אחד מעשרה תלמידיו קיבלו על עצמם את מעלותיו אפילו שקודם לכן לא היו בדרגה הזאת, ועל ידי מעלת הירושה התעלו לדרגה זו.

וזה הכח של ירושה, שמה שלא מגיע באופן רגיל, על ידי ירושה אפשר להגיע לזה. ולזכות לירושה רוחנית זה על ידי תפלה. וזה מה שאנחנו יכולים לומר כעת, בהסתלקות מרן רבינו זצוק"ל, אנחנו לא מסוגלים להגיע בדרך טבעית לדרגותיו ומעלותיו, זה למעלה מכוחותינו. אבל אפשר לזכות לקבל מקצת ממעלותיו וגדלותו העצומה של הנפטר הגדול ז"ל על ידי תפלה שנוכה לירש ממנו.

וצריך לדעת, כשרוצים לירש איזו מעלה מן המעלות של הנפטר, לא צריך לקבל מעלה שלמה של תורה או יראת שמים, אלא קצת להתרומם.

ואף שלא היינו מסוגלים גם לזה עד עכשיו, כעת יש סייעתא דשמיא מיוחדת ואפשר בנקל להגיע למעלה הזאת. וכל אחד ואחד צריך להשתדל לקחת מעלה מהנפטר הגדול ולכה"פ נזכה לחלק קטן, וזה גם דבר גדול. ושוה לנצל את ההזדמנות הזו ולרשת ממנו.

לדוגמא, בחור רוצה להתחזק בהתמדה בלימוד, ועד עכשיו לא הצלח להגיע לזה. אם כעת יתאמץ בזה ויתפלל על זה, יוכל להגיע לזה על ידי הירושה הרוחנית. וזה משתלם וכדאי לכל אשר בשם ישראל יכונה.

ואף שלא ידוע עד מתי אפשר לזכות לקבל מהירושה הרוחנית, אבל נראה שכעת עדיין אפשר להגיע לזה, וראוי לנצל את זה.

יתן השי"ת שנוכה לרשת מהנפטר הגדול לפחות מקצת מהמעלות הגדולות והעצומות שלו, ונתחזק בתורה ויראת שמים ובכל המעלות הרוחניות הקיימות.

***

נתחזק מהדברים ונשתדל לרשת מקצת מהמעלות הגדולות שהוריש לנו מרן זיע"א, ויהיה לעיני רבינו מרן זיע"א, והנפטר הגדול שנשא הדברים, ת.נ.צ.ב.ה.

לפני כחודשיים בל' ניסן עולם התורה התבשר בבשורה הקשה, בסילוקו של אחד ממיוחדי מרביצי התורה הגאון המופלג ר' צבי יהודה גרשנוביץ זצוק"ל ר"י שכר שכיר, ומר"י ברכת אפרים.

מופת מופלא בכח ברכת רבינו התרחשעם הנפטר, כאשר חודשים מספר לפני פטירתו, במוצש"ק אור לכ"ו אדר א', הגרצ"י היה בסכנת חיים, ובני המשפחה נקראו כבר למיטתו, בני משפחתו ותלמידיו עלו בדאגה נוראה לרבינו הקדוש זיע"א שהורה להם להוסיף לו שמות, וברכו.

באותו לילה חל נס גלוי כאשר יצא מסכנת חיים ופקח עיניו וחזר להכרה מלאה, וחי עוד למעלה מחודשיים, ובחודשים אלו זכה הנפטר וזכו עם ישראל לדברי תורתו ויראתו שמסר לרבים.

אור לכ"ט אדר ב' נערך בהיכל ישיבתו שכר שכיר עצרת מספד אחר כי נסתלק ארון האלוקים רבינו הקדוש מרן זיע"א, בעצרת נשא דברים ממיטת חליו ראש הישיבה הגרצ"י זצ"ל בענין הירושה הרוחנית הגדולה שהותיר רבינו, ולעיני נביא הדברים.

ירושה רוחנית

לדבר על אדם גדול זה דבר קשה מאד, בפרט שהמרחק מאיתנו לגדלות שלו הוא מרחק מאד גדול, וממילא להגיד עליו שבחים זה ממש לא אפשרי, אולם שייך כאן משהו אחר.

היערות דבש כותב, כמו שיש ירושה גשמית כך יש ירושה רוחנית. ההבדל הוא שבירושה גשמית זה רק גבי בני המשפחה וירושה רוחנית אין לה גבול, כל אחד ואחד יכול לרשת אותה.

איך עושים את זה בדיוק אני לא כ"כ יודע, אבל אם מתפללים על זה ומבקשים לזכות לרשת ירושה רוחנית מאדם גדול - זוכים לזה.

עכ"פ לדבר על המעלות שלו זה דבר בלתי אפשרי, אבל כתוב בתשובות הגאונים (סימן קעח) שכאשר נפטר רבינו הקדוש, התקבצו עשרה מתלמידיו וכל אחד קיבל על עצמו מעלה אחת של רב. וקשה ממ"נ, אם מסוגלים לקחת מעלה מרב, מדוע לא עשו זאת קודם שהסתלק מאיתם. ואם לא היו מסוגלים לקחת על עצמם דרגות כאלה, מה יתן ומה יוסיף שיקבלו זאת לאחר מיתתו.

אסף שיח

שביבי אור במחיצת רבינו - נכתב ע"י אהובו כבנו המחנך הרב סנדר פרייזלר

נטילת ידים ליד המיטה

הבטחת החזו"א

אחרי שמתעורר בין בהשכמת השחר ובין בשינה מנוחה של צהריים הקפיד ליטול ידיים ליד המיטה, היו שם בקבוקי זכוכית ישנים מחברת קריסטל עם פקק, כל בקבוק היה מכיל ליטר אחד.

הנכדות ביום שישי הגיעו אחרי הבית ספר ושמחו במצווה למלאות את הבקבוקים שיהיו מוכנים מלאים לכל השבוע כחמישה עשר בקבוקים היו שם תמיד, זכורני שאם ראה שאני לא הכנתי לעצמי (כי שכחתי) בעצמו לא חסך ולא התעצל, אלא הכין את הבקבוק מים ודלי בסמוך למיטתו.

***
טלית ותפילין

הראה לי מתוך סידור קטן עבה ובו מהנהגות הגר"א שיש להקפיד להכנס לתוך בית הכנסת עם הטלית ותפילין, וכאשר פושטם יעשה זאת בחוץ, אחרת יש בזה זלזול שעושה כן מול ארון הקודש.

לכן גם בר"ח שצריך לחלוץ התפילין לפני מוסף היה באמצע "ובא לציון" יוצא ונעמד בחוץ לבית הכנסת ליד החלונות (בצד צפון), שם היה חולצם ונכנס בחזרה כשהתפילין בידו.

***
קשר תפילין

הרבה פעמים הסתכל אחרי שהנחתי את התפילין, והיה בידי הקדושות דואג להדגיש על האמה (האצבע השלישית) שיהיו הסיבוב על הסיבוב בדיוק, עד כדי שאם מסתכלים לא מרגישים שיש כאן סיבוב על הסיבוב.

***
בדיקת המזוזות

אמר שיש לבדוק כל שלוש וחצי שנים, ואם בפעם הראשונה כבר נבדקו במקצועיות אח"כ יש לבדוק שהאותיות שלימות ולא נמחקו, הזהיר שכאשר יחזיר המזוזות יקפיד להניחם נכון שיעמדו ישר ולא הפוך.

על זה הרבנית ע"ה סיפרה לי שהיה להם הפסקה כמה שנים ולא נפקדה, ואחרי שלוש וחצי שנים כאשר הוציא המזוזה לבצע את הבדיקה גילה שהיה היתה הפוכה, ואכן כשהחזירה מתוקן וישר זכו ושוב... ונולדה הבת ב. בחדרו היו על בתי המזוזה מסמר, ולפעמים הניח מגבת במיוחד כדי לכסות את קדושת המזוזה.

***
הכותל המערבי

המליץ לי להתפלל דווקא שם שנאמר שהשכינה לא זזה משם, באחד הפעמים הצטרף לנסיעה חתנו הגאון ר' יהושע צביון שליט"א וליווה אותי.

***
טלית על ראשו

פעם א"ל שיש ענין ללמוד כשהטלית מכסה את הראש, ובזכות זה זוכים להשראת השכינה ולמעלות גדולות.

***
אכילה במקום סעודה

הכניסו שני דליים לחדר בו סעדו ועשו קידוש, כדי שיהיה הקידוש במקום סעודה ולא יצאו כלל אף לא לנטילת ידיים בחדר סמוך.

בימי מלחמת המפרץ הראשונה בתשנ"א אמר לי להביא את מסכת האב"ך שחולק ע"י פיקוד העורף, שאלתי אותו למה מורה לקחת את המסכות, הרי אומר שממילא לא יהיו טילים כימים, ובכני ברק לא יפלו באמבעס (פגזים), אמר לי, מי יודע, אולי אח"כ המדינה יעשו קנס למי שלא טרח לקחת את המסיכות, כדי לא להתגרות בחוקי המדינה שיקחו את המסיכות ולא השתמשו בהם, עד היום הקופסא שלי נשארה סגורה ומסוגרת עם המדבקה המקורית.

אמר שהמסיכות יהיו לפורים, צדיק גוזר והקב"ה מקיים וכך בדיוק היה, המלחמה הסתיימה ממש בדיוק בפורים.

***
שכחה

התפלל כל יום שהקב"ה יעזור לו לזכור את התורה הקדושה, ומאידך כל דבר אחר שאינו שייך לתורה ישכח ולא ידע, מסיבה זו זכר את כל התורה, ולא זכר שמות אנשים, לא זכר שמות נכדים, לא זכר מה אכל לפני חמש דקות.

***
הפקר

הבית היה הפקר, הרבה פעמים אמר לי שהבית "הפקר", כי אנשים רבים היו מסתובבים בבית, למעשה מרן צוק"ל היה מטבעו מאד מסודר, ולכן הדבר הזה הפריע לו, אך שתק כדי לעשות חסד.

הרבה פעמים הייתי יושן על המיטה שלו, כי פשוט כל הבית היה מלא בנשים שבאו לרבנית ולא היה מקום פנוי, ומטוב ליבו ורצון לעשות חסד הסכים גם להפקיר את מיטתו לאחרים.

***
שעטנו

נזהר מאד משעטנו, שהרי המתפלל עם בגדי שעטנו תפילתו לא מתקבלת גם כאשר קנו לו כיפה חדשה, לפני שלבשה דרש שהיא תבדק במעבדת השטענו.

***
אוכל

הרבנית ע"ה היתה בעצמה ממליחה את העופות, בעצמה אופה עבורו לחם \ חלות, משתמש בגבינות שהיו ממשק פרטי.

מאד הקפיד שלא לאכול מחוץ לבית מאוכל מוכן, רצה רק את מה שהרבנית ע"ה בעצמה אופה ומבשלת, ראיתי שהרבנית ע"ה היתה עושה לו גבינה/קוטג' בעצמה, הכניסה את החלב לתוך גרב, ותלתה זאת בכיור החלבי אחרי יומיים זה היה נהיה גבינה.

***
שלום בית

בעצמו כיבד את הרבנית ע"ה מאד, לא היה מתחיל סעודה בלי הרבנית ע"ה, ואף כאשר מאות נשים חיכו בתור, אמר לי "תקרא לאמא, אחרת אני לא אוכל", והרבנית ע"ה התנצלה מהממתנות אין לה ברירה חייבת לאכול עם הרב, מרן דאג לה אחרת היה שוכחת לאכול.